

hvad dermed staar i Forbindelse, og at det derfor kan være i sin Orden, at der efter Omstændighederne gives Adgang til at undersøge, hvorvidt Selskaberne i den Henseende gaa forsvarligt frem eller ikke. Der er derfor under Nr. 42 stillet et Ændringsforslag, som indskrænker Bestemmelsen i Lovforslagets § 10 til at angaa de Tilfælde, at der kan være fremkaldt Formodninger om, at Selskabet ikke udviser tilbørlig Forsigtighed ved Antagelsen af Forsikringer, Formodninger, som kunne fremkomme ved, at den stedfindende Dødelighed væsentlig afviger fra Beregningsgrundlaget i en for Selskabet ugunstig Retning, eller ved andre Omstændigheder, som det jo maa være Forsikringsraadet overladt at skønne om, idet Hovedsagen herved paa den anden Side er den, at man ikke skal gribe ind og derved forstyrre en i og for sig god Virksomhed. Man skal heller ikke komme med Indiskretioner, men paa den anden Side gælder det her som i øvrigt ved dette Lovforslag, at man skal søge at skaffe de forsikrede al den Betyggelse, der er fornøden.

Andre Bestemmelser i Lovforslaget, der have vakt Opmærksomhed — jeg tænker jo særlig paa Opmærksomhed imellem de Selskaber, som ville blive ramte af dem — ere Bestemmelserne i §§ 11 og 12 om Opgørelsen af den fornødne Formue, og hvad dertil hører. I den Henseende have nogle ment, at det vilde være for meget forlangt, at man skulde følge bestemte Regler, at der skulde være foreskrevet bestemte Regler for, hvorledes Opgørelsen skulde finde Sted, idet Forsikringsvidenskaben paa dette Omraade arbejder og forventelig vil gøre Fremskridt, saaledes at man, naar man var bunden til at følge visse bestemte Regler, vilde være afskaaren fra at følge andre Regler, der vilde være hensigtsmæssigere. Udvalget har ment, at det vilde være rigtigst at holde sig til de Bestemmelser, der ere foreslaaede af den højtærede Minister, Bestemmelser, som maa siges i det hele at være forsvarlige og betryggende, men paa den anden Side har man dog ment, at der burde gives Forsikringsraadet en Adgang til efter Omstændighederne at fravige disse Regler, hvorom der er stillet Ændringsforslag under Nr. 53. Dette gaar ud paa, at Forsikringsraadet, naar særlige Forsikringsformer eller andre for vedkommende Selskab ejendommelige Forhold maatte gøre det ønskeligt, skal være berettiget til at tillade, at et Selskabs fornødne Formue- og Sikker-

hedsfond opgøres paa anden Maade end foreskrevet i §§ 11 og 12. Det er saa meget rimeligere og naturligere, at man har saadanne Bestemmelser, som selve § 11 ikke i alle Tilfælde vil kunne anvendes bogstavelig, nemlig ikke i Tilfælde, hvor man overhovedet ikke regner med Netto-præmier, hvad der ikke altid er Tilfældet, men som § 11 forudsætter. Det findes altsaa rimeligt, at der gives Forsikringsraadet, som maa antages i denne Henseende at ville udøve al fornøden Forsigtighed, Adgang til at anvende andre Regler end dem, der ere foreskrevne i §§ 11 og 12, naar saadanne Omstændigheder gøre det rimeligt og tilraadeligt, som ere omtalte i det nævnte Ændringsforslag. — Dernæst skal jeg tillade mig at nævne Ændringsforslag Nr. 54, der gaar ud paa en anden Redaktion af § 13 for nærmere at præcisere, hvorledes den fornødne Formue skal anses for en Særformue, der skal tjene til Fyldestgørelse for de forsikredes Krav og ikke kunne anvendes til andet. Hvad Midlernes Anbringelse angaar, er det nærmest en redaktionel Ændring. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Lovforslaget ikke har Regler, som ere anvendelige i det Tilfælde, at et dansk Selskab vil gøre Forretninger i Udlandet. I saadanne Tilfælde vil det nemlig kunne forudsættes som det sædvanlige, at der fra Udlandets Side vil blive krævet Sikkerhedsstillelse i Papirer, som paa vedkommende Sted i Udlandet ere antagelige af den vedkommende Statskasse. Derfor maa der, for at aabne danske Selskaber Adgang eller for ikke at afskære dem fra Adgangen til at drive Virksomhed i Udlandet, træffes Bestemmelser, som tage Sigt herpaa, og det er sket i Ændringsforslag Nr. 57. — Jeg skal bemærke om Lovforslagets §§ 15 — 18, som angaa Administrationen af danske Selskaber, at de Bestemmelser, der deri indeholdes, ikke udelukke, at Selskaberne kunne komme under Konkursbehandling; men det maa dog være saaledes at forstaa, at i alle Tilfælde de Midler, som repræsentere den fornødne Formue, maa komme under Administration; og hvad der saa ellers er, maa komme under Konkursbehandling. Men paa Grund af, at Lovforslaget ikke selv udelukker Adgangen for Kreditorer, som ikke høre til de forsikrede, men have andre Krav, fra at fremkalde Konkursbehandling, maa der, mente Udvalget, en Bestemmelse til som den, der er truffen i Ændringsforslag Nr. 79, om at et Livsforsikringssselskab, der tages under